

Vallomás a természetről

ALKOTÁS Tiszta technikákkal, tiszta szívvel az erdők szépségéről

Matyikó Tibor szentdomonkosi festőművész rajong a természetért. Régóta dédelgetett álma valósult meg a napokban, amikor albumban jelentek meg legszebb alkotásai.

Évek óta ismerem Matyikó Tibort. Ha időnként összefutok ezzel a hallgató emberrel, szinte percekben belül az alkotásra terelődik a szó. Lassan tizenöt éve annak, hogy erdőjáró emberként ecsetet ragadott és festeni kezdett. Korábban húsz évig fotózott, így volt alkalma megtanulni kompozícióba foglalni mindazt a szépséget, amit a természet nyújthat. Aztán jött a csendesebb, elmélyültebb műfaj: a grafika és a festés. Az elmúlt években számos hazai és nemzetközi kiállításon aratott szép sikert természeti témájú festményeivel, grafikáival.

A napokban pedig teljesült nagy álma is: legszebb műveit egy gyönyörű, színes művészeti albumban mutathatja meg a közönségnek. Schäffer Erzsébet újságíró e szavakkal ajánlja az érdeklődők figyelmébe a könyvet: „A festmények saját magán átszűrt élményei egy embernek, aki gyermekkorától csodálójává a természetnek, s társa az erdők, rétek, odúk és vízmosások lakóinak. Társa és védelmezője fának, állatnak, virágnak, bogárnak, madárnak, négylábú társaiknak.” Tiborról tudni kell, hogy gyermekkorától rajong a természetért. Nem véletlen, hogy a soproni erdészeti iskolában tanult tovább, ahol alaposabban is megismerkedhetett az erdő állat- és növényvilágával, az erdészszakma rejtelmével. Ezekről az évekről így vall: - Diákkoromban minden szabadidőmet az erdőben töltöttem, többnyire egyedül. Belső készletet éreztem, hogy együtt lélegezzem a tájjal, annak élővilágával. Fotózni is azért kezdtem, hogy megörökítem mindazt a páratlan élményt, amit a természet nyújt. 1995-ben kezdtem el rajzolni. Először tusrajzokat, később ceruzarajzokat, amelyek rendszeresen megjelentek a Madártávlat című folyóiratban.

- **A festészet másfajta kihívást jelent. Hogyan szánta rá magát a technikaváltásra ?**

- Számos kiállításon megfordultam, és egyre erősebb volt bennem a vágy, hogy fessek. Végül megvásároltam az első festékeimet, s kezdetét vette egy izgalmas párbeszéd a természet és köztem, ami a mai napig tart. Szépen lassan megismerkedtem a technikákkal, hogy milyen anyaggal milyen hatást lehet elérni. A mai napig sokat vívódom alkotás közben azon, hogy ki tudom-e fejezni azt a hangulatot, amelyet a szabadban látok, érzek. Nagyon izgalmas feladat.

- **Mi inspirálta arra, hogy a Vallomás a természetről című kötetet megjelentesse?**

Ennek a könyvnek az ötletét régóta dédelgetem magamban. Egyszerűen szeretnék eljutni a képeimmel a természetszerető közönséghez. Amikor két évvel ezelőtt megjelent a fekete-fehér albumom százötven grafikával, sokan megmosolyogtak, mondván: az alkotásaim színesben sokkal jobban érvényesülnének. Idén elszántam magam, hogy az eddigi munkásságom eredményét ilyen formában összegezzem. Remélem, legalább annyi örömet nyújt az olvasóknak a kötet lapozgatása, mint nekem az elkészítése. Az album megjelenését sokan támogatták, s ez a biztatás rengeteg erőt adott.

A festő számára kiapadhatatlan ihletforrás az erdő

MATYIKÓ TIBOR természetfestő és grafikus közel harminc éve telepedett le Szentdomonkoson. Az eltelt idő alatt sem tudott betelni a vadregényes táj szépségével, a páratlan gazdagságú növény-és állatvilággal. Természetfotóit, festményeit, grafikáit számos

kiállításon, bemutatón megcsodálhatta már a közönség, de rangos vadászlapok, folyóiratok illusztrálására is több alkalommal felkérték már. Legújabb kötete egyfajta szubjektív válogatás az elmúlt évtizedek élményeiről és az ezek nyomán alkotott műveiből.

HEVES MEGYEI HÍRLAP, 2008.DECEMBER 16., KEDD

Barta Katalin